

Rigsdagens Ting vælger 7, og Ministeren for offentlige Arbejder udnævner 3, deriblandt Formanden. Bestemmelsen i Lovforslaget om, hvilken Opgave Raadet har, lyder saaledes — jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse nogle faa Linier —: „Raadets Opgave er at udtale sig om principielle, Statsbanerne vedrørende Spørgsmaal, om hvilke Ministeren for offentlige Arbejder begærer Raadets Erklæring. Raadet holder Møder, naar Spørgsmaal af fornævnte Art forelægges det af Ministeren, eller naar Raadets Formand eller mindst 5 Medlemmer af dette ønsker det“ Raadets Medlemmer har forstaaet Bestemmelsen om, at 5 Medlemmer af Jernbaneraadet kan forlange Møde indkaldt, saaledes, at Raadets Medlemmer ogsaa kunde tillade sig at rette Forespørgsler til Ministeriet. Som Følge deraf sendte nogle af Jernbaneraadets Medlemmer den 1. Marts 1917 en Skrivelse til Raadets Formand med Anmodning om at faa et Møde i Stand, hvor vi gerne vilde have Lov til at drøfte forskellige Emner. Som Emner, vi ønskede behandlede, nævnedes vi de i tidligere Møder omhandlede Instruktioner, en Oversigt over Udviklingen indenfor Banernes Virksomhed siden den 22. Marts 1916 — vi har nemlig ingen Oplysninger faaet siden den Tid —, den finansielle Stilling med Hensyn til Banernes Drift siden Krigens Udbrud. Vi ønskede endvidere Oplysninger om Materiellets Vedligeholdelse og Nyanskaffelser, særlig af Lokomotiver, samt om, hvilke Resultater man var kommet til med Hensyn til den Ordning, som var gennemført ved Lov Nr. 133 af 10. Maj 1915. Denne Skrivelse, der, som sagt, blev sendt til den af Ministeren for offentlige Arbejder udnævnte Formand, var underskrevet af Døcker, Godskesen, Tvede, Jensen-Sønderup, Ejsing, Jørgen Berthelsen, Julius Frandsen, N. C. Jensen og H. C. Hansen. Jeg vil gerne have Lov til allerede nu at bemærke — ærede Medlemmer vil af disse Navne indse, det er rigtigt —, at der ikke er Spor af Politik i dette, thi det er flere politiske Partier, der her er repræsenterede. Det var altsaa ikke nogen politisk Aktion, der rettedes mod den højtærede Minister eller mod den af ham udnævnte Formand. Der blev afholdt et Møde den 16. Marts, hvor imidlertid den af Ministeren udnævnte Formand, Hr. Weimann, nægtede at fremsende de i vor Skrivelse af 1. Marts fremsatte Spørgsmaal, ja, endog nægtede at lade dem komme til Afstemning i Jernbaneraadet. Vi følte

os — det tør jeg vist sige paa samtlige Underskriveres Vegne og vist for øvrigt ogsaa paa fleres Vegne — tilsidesatte ved denne Behandlingsmaade. Vi var 13, der underskrev dette Andragende eller gav det Tilslutning, og nu maa ærede Medlemmer erindre, at Jernbaneraadet kun bestaar af 17 Medlemmer, hvoraf Ministeren har udnævnt de 3, af hvilke den ene altsaa er Formand, og den anden er ikke Medlem af Rigsdagen, saa han har aldrig været anmodet om at tiltræde vor Skrivelse. Ærede Medlemmer vil altsaa forstaa, at naar vort Standpunkt vandt Tilslutning hos 13 af Raadets Medlemmer, kan man nok sige, at det har repræsenteret den almindelige Opfattelse. Jeg vil gerne tilføje, at de allerfleste af os Underskrivere har gennemgaaet en god Skole, som har haft overordentlig stor Betydning for os, inden vi kom ind i Rigsdagen. Vi har f. Eks. begyndt som Sogneraadsmedlemmer og er derefter blevet Sogneraadsformænd, Amsraadsmedlemmer eller Byraadsmedlemmer og har i det hele taget beskæftiget os med offentlige Sager, inden vi kom i Rigsdagen. Jeg ved ikke, hvor megen Erfaring Hr. Weimann, som er Formand for Jernbaneraadet, har haft paa det Omraade, og jeg ved heller ikke, hvor megen Erfaring den højtærede Minister har haft, men vi, som, inden vi blev Medlemmer af Rigsdagen, har haft ikke saa ganske ringe Erfaring, er alle enige om, at noget lignende som det, der blev budt os den Gang, er aldrig blevet budt os før.

Vi har siden den Tid sendt en Skrivelse til Ministeren, hvori vi udbad os en Udtalelse om, hvorvidt Ministeren sympatiserede med den Maade, som Jernbaneraadets Formand her optraadte paa. Det varede noget længe, inden der kom Svar, men efter at vi havde sendt Ministeren en Erindringsskrivelse, hvori vi bad Ministeren om at klargøre sin Stilling til hele Sagen, svarede Ministeren — hvad vi naturligvis var noget forberedte paa, tror jeg —, at han tiltraadte den Opfattelse, som Jernbaneraadets Formand havde gjort gældende. Dette har været os en Skuffelse.

Naar Befolkningen ude omkring i Landet i større eller mindre Grad tror, at Jernbaneraadet har haft nogen Indflydelse særlig paa den nye Statsbaneordning, eller i det hele taget har haft nogen Indflydelse paa de Sager, som har ligget for under den nuværende Situation, har den taget storlignende fejl. Trods de efter min Mening klare Ord i Loven har Ministeren nemlig undladt